

Кибальчич Надія Матвіївна

Біографічна стаття

Надія Матвіївна Кибальчич (з дому Симонова; художні твори підписувала Наталка Полтавка, Наталка-Полтавка, Симонівна М., Н. Симонівна, М. К., Н. К., мемуари – Кибальчич Н. М., Кибальчич Над. М., Наталка Полтавка, а переклади – Маруся Полтавка[1]; 1856 — 1918, Лубни) — українська письменниця. Мати української письменниці Кибальчич Надії Костянтинівни. Племінниця О. М. Куліш (Ганна Барвінок), яка стала її хресною.

Надія Кибальчич

Її матір — Надія Михайлівна була одружена з Миколою Забілою, однак шлюб не був вдалим і вона залишила його з двома старшими дочками (Надією та Марією), зійшовшись з М. Т. Симоновим, з яким мала ще двох доньок. Усім дітям М.Симонов дав своє побатькові. Освіту отримала вдома, бо її батько вважав, що цього для жінок цілком достатньо. Стала займатися письменництвом під впливом родини Кулішів.

У 1876 році Надія Матвіївна одружилася з дідичем Костянтином Івановичем Кибальчичем і перебралася в Ясногород на Житомирщині. У подружжя народилася дочка, яку теж назвали Надією. Через нещасливе заміжжя вона у 1884 році повернулася з дочкою на Полтавщину. На той час родина розпалася — М.Номис переїхав до Лубен, а мати доживала віку в однієї з дочок.

З 1910 по 1914 роки вчителювала у Комишні. Померла в Лубнах.

Творчість

Писала переважно оповідання та нариси. Популярність її принесла п'єса "Катерина Чайківна". Є автором побутового нарису "Баба Вакулиха" (Харків, 1902) та "Воспоминаний о Т. Г. Шевченко", які написала зі спогадів матері. Надії Матвіївні також належать спогади "В двух пансионах" (Киевская старина. — 1892. Т. 37. — № 6. С.323-350).